

Oberst Junck, hvori han meddeler, at denne Sag ikke har fundet nogen Afgjorelse (Hør!), og derfor paa ny anholder om Thingets Medvirkning til at faae Sagen tilendebragt. Dette Andragende er blevet henviist til Finantsudvalget, som, efter at have taget det under Overveielse i Forbindelse med forskjellige øvrige indsendte Andragender, har fundet, at dette var det eneste, med Hensyn til hvilket der var Anledning til at gjøre nogen Indstilling til Thinget. Udvalget har forviiset sig om, at Andragendet virkelig igjennem den ærede Formand er oversendt til Statsraadet, og at det derpaa, efter hvad man har kunnet bringe i Erfaring, af den høitærede Premierminister er tilsendt Krigsministeren. Jeg skal nu lade være usagt, hvad den ærede Krigsminister har gjort, hvorvidt han har bragt Sagen til Afgjorelse eller ikke, derom kan jeg Intet sige; men, hvad der er vitterligt, det er, at vedkommende Ansøger ikke har faaet nogen Bæstend paa Udsaldet af Undersøgelsen, hvis nogen saadan har fundet Sted (Hør!). Finantsudvalget har imidlertid troet at skulde saavel Thingets Værdighed som Ansøgerens retfærdige Krav at bringe Sagen til Thingets Afgjorelse, for at den dog engang kan komme til Ende. Jeg har saaledes udviklet, hvad der er Grunden til, at dette Endringsforslag er fremkommet, og jeg troer ogsaa i hvad jeg foranførte at have udtalt, hvad der i Realiteten med Hensyn til Ansøgerens Krav kan siges. Jeg skal blot yderligere bemærke, at, da denne Sag var under Forhandling her i Thinget sidst, da blev det af to ærede Rigsdagsmænd, som maa ansees for særlig sagkyndige, nemlig af Rigsdagsmændene for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) og Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) udtalt, at den af Ansøgeren opstillede Betragtning maatte ansees for at være den rigtige. Jeg skal saaledes, saavel af Hensyn til Thingets Stilling ligeover for Regjeringen, som af Hensyn til Ansøgerens billige Krav, anbefale Forslaget paa det Bedste.

Tscherning: Efter min Overtydning har den paagældende Person det fuldgyldeste Krav, og jeg har ikke længe seet nogen Paa-stand gjort, der, efter min Mening, er bedre

begrundet. Det hedder, som det allerede er bemærket af den ærede foregaaende Taler, at den halve Deel af Oberstklassen har en Løn og kaldes Oberster, og den anden halve Deel, den yngre, er Oberstlieutenanter og har en ringere Løn. Men i Grunden er det kun vor Herre, som bestemmer, hvem der skal være i den øverste halve Deel og hvem i den underste halve Deel, og jeg troer saaledes ikke, at det paa nogen Maade kan siges at være berettiget, hvad der er skeet med den omhandlede Mand. Et andet Spørgsmaal er, om det er et heldigt Præcedens at skabe, at bringe det frem i denne Lov; men i ethvert Tilfælde kunne vi jo komme til at afgjøre det ved 3die Behandling, idet Thinget, ved her at votere, for Diebliffet udtaler sin bestemte Formenting om Sagen, hvorefter det da nærmere kan komme under Overveielse, om det er formelt rigtigt, at Spørgsmaalet finder sin Afgjorelse ved en Votering af denne Art eller ikke.

Indenrigsministeren: Jeg skal først tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Endringsforslaget til § 8, hvor Udvalget har indstillet, at 500 Rbd. skulde udgaae. Disse 500 Rbd. ere foreslaaede bevilgede til 3 Contoirembedsmand, 200 Rbd. til to og 100 Rbd. til een, som Bederlag for, at de i et halvt Aar maatte overtage en Embedsmands hele Forretninger for det vedkommende Contoir; Departementsdirecteuren kunde nemlig paa Grund af sin Helbredsstilstand ikke udføre sine Forretninger; derfor maatte Contoirchefen træde ind og overtage Departementsdirecteurens Forretninger, og saaledes maatte de Andre tage hans Forretninger; der manglede een Person. Det Spørgsmaal, om en saadan Udgift skulde bevilges i Fremtiden, er afgjort ved Finantsloven, og jeg fandt mig ikke foranlediget til dengang som Cultusminister med Bestemthed at erklære mig mod den Ansøelse, som ogsaa fandt Thingets Bisald, at, naar Forretningerne kunde udføres, og det ikke var en aldeles ubillig Overanstrengelse, der fordredes, saa burde de Vedkommende i Anledning af saadanne temporaire Forøgelser af Arbeidet ikke kunne vente særegen Betaling, men maae udføre Arbeidet for deres Embedsgage. Dette Princip er imidlertid egentlig,